

11. 4. 2021

EVANGELIUM

Ročník II.

2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA „B“
NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

15.

R.: Oslavujme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. A znova im povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“

Tomáš, jeden z Dvanástich, nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“ Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po kľincoch a nevložím svoj prst do rán po kľincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“ Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“ Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“ Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“

Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.

Evanjelium druhej veľkonočnej nedele opisuje ďalší vývoj udalostí v „prvý deň po sobote.“ Večer tohto dlhého dňa Vzkriesený prichádza medzi svojich učeníkov. Nachádza ich za zatvorenými dverami: sú ešte v hrobe strachu a nemajú zatiaľ účasť na jeho živote. Preto Ježiš osobitne zdôrazňuje, že to je on, skutočne živý. On, ktorý premohol svet, ich naplňa pokojom a istotou - on sám je zdrojom tohto pokoja. Otvára brány ich sŕdc a dáva im odvahu vykročiť do sveta a prinášať doň dary Ježišovho vzkriesenia.

To, čo prežívajú učeníci, platí pre všetkých nasledovníkov: Vzkriesený zostáva navždy neochvejným základom ich pokoja a nevyčerpatelným prameňom ich radosti. To im pomôže čeliť ťažkostiam, s ktorými musia počítať, keď budú pokračovať v Ježišovom diele spásy.

Ústredným motívom tu stále zostáva „vidieť“ ktorý sa mení na „radowať sa.“ Naplňa sa Ježišova predpoveď učeníkom: „Aj vy ste teraz smutní; ale zasa vás uvidím a vaše srdce sa bude radowať. A vašu radosť vám nik nevezme.“ Nie je to len radosť zo stretnutia s blízkym človekom, ktorého sme dlho nevideli. Je to radosť z istoty, ktorá zo vzkriesenia vyplýva, že Ježiš je skutočne Pán, Boží Syn. Vzkriesením sa spontánne prejavuje túžbou podeliť sa o túto radosť. Má sa stať náplňou poslania, ktoré Ježiš zveruje učeníkom keď im dáva moc odpúšťať hriechy.

Téma „vidieť“ sa vynára aj v druhej časti evanjelia. Ján tu zároveň odpovedá na základnú otázku veriacich, ktorým v tej dobe adresoval svoje evanjelium, ale aj všetkým nasledujúcim generáciám: Ako môžu veriť tí, ktorým sa osobne nezjavil ukrižovaný Ježiš vzkriesený a živý? Tí všetci sú v situácii ako Tomáš, ktorého učeníci uistovali: „Videli sme Pána!“

Tomášovi nestačí len uveriť v to, čo ostatní videli. On túži uvidieť na vlastné oči. Ježiš neodmieta túto potrebu. Za dôležitejšie však považuje posun od vidieť k veriť. Aj evanjelista Ján zakúsil, že iba vidieť nestačí: „Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril.“

To je správny postup. Aj na svedectvo tých, čo videli jestvuje len odpoveď viery. Je však krivdou hovoriť o „neveriacom Tomášovi.“ Prešiel si zo všetkých učeníkov najdlhšiu cestu k Ježišovi, ale sa aj dostal k Ježišovi najbližšie. Jeho zvolanie „Pán môj a Boh môj“ je najhutnejším vyznaním viery v Ježiša ako osobného Boha.

Ján píše svoje evanjelium spoločenstvu veriacich, ktoré sa stretalo pri eucharistickom slávení. Chce im povedať najmä to, že nie sú ukrátení, ak Ježiša nevideli osobne, ako niektorí ich súčasníci. Vždy, keď sa spoločenstvo veriacich stretá v Pánov deň aby počúvali Písmo (teda učenie apoštolov) a lámali chlieb, majú príležitosť stretnúť Pána, tak ako ho učeníci stretli v deň vzkriesenia. To je východisko aj pre každého z nás: „Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene.“ Kresťanov všeobecne nazývajú aj „veriaci.“ Sú to tí, čo uverili v svedectvo o zmŕtvychvstaní.

Aj dnes je potrebné, aby ľudstvo ako kedysi apoštoli, prijímalo v historickom večeradle zmŕtvychvstalého Krista, ktorý im ukáže rany, spôsobené umučením a zopakuje: Pokoj Vám!

Je potrebné, aby sa ľudstvo dalo osvietiť a preniknúť Duchom, ktorého mu vzkriesený Kristus dáva. Je to Duch, ktorý lieči rany srdca, prekonáva prekážky, ktoré nás oddeľujú od Boha a ktoré nás navzájom rozdeľujú, obnovuje radosť z Otcovej lásky a tiež z bratskej jednoty. Nie je azda milosrdenstvo „druhým menom lásky“ v jej najhlbšom a najnežnejšom zmysle, v jej schopnosti postarať sa o všetky potreby, predovšetkým v jej úžasnej schopnosti odpúšťať?

Prehľad liturgických slávení na budúci týždeň

<i>2. VEĽKONOČNÝ TÝŽDEŇ</i>	MÝSLAVA	BAŠKA
<i>Pondelok</i> 12. 4. <i>Féria</i>	† Peter Slimák	---
<i>Utorok</i> 13. 4. <i>Féria</i>	† Štefan, Margita	---
<i>Streda</i> 14. 4. <i>Féria</i>	† Marta (nedož. 85 r.)	---
<i>Štvrtok</i> 15. 4. <i>Féria</i>	† Ondrej, Mária	---
<i>Piatok</i> 16. 4. <i>Féria</i>	† Ladislav	---
<i>Sobota</i> 17. 4. <i>Féria</i>	† Gabriela	---
<i>Nedeľa</i> 18. 4. <i>3. Veľkonočná nedeľa</i>	za farnosť	---

Všetky úmysly svätých omší budú odslúžené bez účasti veriacich vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Myslave.